

mohł naſz, kiž ſym jeho bratſja, wumóz wot hrěcha, ſmjer-
cze, hele a čerta. Haj, tuto džeczo Jefuſ, narodzene wot
knježnym Marje, rěka Immanuel, to je pscheležene: Bóh
ſi nami. Tak ſo bójſtwo a člowjetwo ujerosdželiue w
Khryſtuſu ſjenoczi; a tón Bóh, kiž je ſo naſch bratr ſeži-
nił, wotroſcze nětko na ſemi jako člowſke džeczo, je, kaž
druhe člowſke džeczi, měd a butru, płodny židowskeho
kraja, a tak ſi čeſchneho džecžatka, kotrež na Marinhym klinje
ležesche a ſi maczerneju nadrow mloko zyzasche, bu po uě-
čim hólczez, kiž dyrbjesche wuknycz kaž my, kiž kaž na
lětach, tak tež na mudroſczi roſczech, kaž my, jenož ſi tym
roſdželom, ſo bě tež jako džeczo, tež jako hólz bje-wſcheho
hrěcha, a ſo ſtajnie wjedzech dobre wuſwolicz a ſle ſa-
czisnycz. Jako bě bjes hrěcha podjaty a narodzenym Boži
a člowſki Gsyn hólczez, młodzenz a muž narostł bjes
hrěcha, bjes winy a bjes brachow, je, pschewinwſchi čerta we
wſchěch nadběhowanjach a ſpytowanjach, dołho Bože ſłowo
w Jeruſalemje a w židowskim kraju předował tſi lěta,
zejchi a džiwu pschede wſchěmi ludzimi czinił a ſo ſkóncznię
ſarēſacz a woprowacz dał jako jehnjo ſa naſch a zyłeſho
ſwětowu hrěch, ſo by ſe ſwojej drohej Bożej kriju wu-
placzenie pschinjeſz, kiž wjetsche je, dyžli wſchě hrěchi zyłeſho
wotpunjeneho ſwěta. A hdvž je ſwoje ſwjate žiwenje
k wupłaczenju ſa naſche hrěchi wostajil, a hdvž potom ſe
ſmjerze a rowa a hele ſtaže na tſeczi dzeń jako mózny
dobýwař, kiž je hrěch, ſmjerč, row a helu pschewinyl a
nam ujebjęſza dobyl, dha nětko k nam praji: To wſcho
ſym czinił, ſnjeſz, czerpił twoje dla, ty khudu hrěſchniko,
ſo ujebję ſhubjenn był, ale wěczne žiwenje měl; pschetoz
moja kraj, kraj Božeho Gsyna, tebje wot wſchěch twojich hrěchow
wucžiſczi. Hlajcze, to je to hnadne ſlubjenje, kotrež je
Bóh Ahaſzej dał psches profetowe wěſchzenje wo Gsynu
knježninem, kotrež rěka: Immanuel. Widzu-li tuto dže-
cžatko w žlobiku ležo, tuto člowſke džeczo, k kotremuž ſo
paſtryjo, mudri a jandželjo modlachu, dha ſawyskam: Bóh
ſi nami. Widzu-li tuto džecžatko, jako bě hólczez wotroſtko,
w templu ſedžecz a pschecželnioje ſwojej maczeri wotmol-
wicž: Njedyrbju ja w tym bycz, ſchtož mojeho Wótza je?
dha ſaſzo ſi wutrobnej weſełosczi ſawyskam: Bóh
ſi nami! Widzu-li teho Božeho a člowſkeho Gsyna na
ſchizu kriwawicz a wumrjecz, duž ſaſzo: Bóh ſi nami! ſ naj-